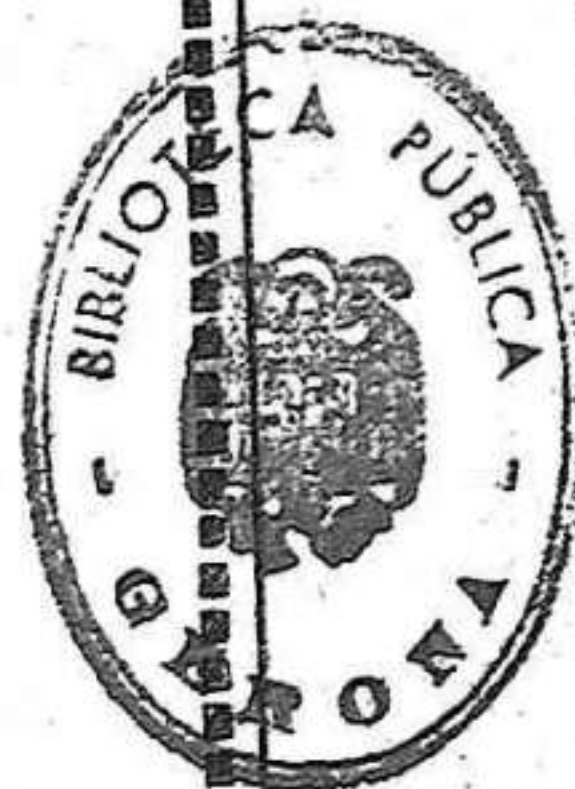

LLIROIA

SETMANARI ESTIUENC

Any I Núm. 5
Sant Hilari Sacalm, 13 d'Agost de 1922

Nombre solt, 0·20 ptes.
Temporada, 3·00

Si aquest any els que han vingut a Sant Hilari se queixen per falta d'atraccions, que'ls distreguin i els ajudin a passejar l'aigua, ja pot assegurar-se que son de mal acontentar. Deixant apart l'atractiu sport d'aixecar el cap mirant com el Campanar va perfilant el seu airós capell, les excursions cap els turons, boscos i fonts, estan a l'ordre del dia. I dintre de la vila, demanin, diferents dies hem tingut Coblas, amb Sardanes a les Plasses com si estessim en plena Festa Major. Concerts i Balls d'Orquestra. Al teatre Tivoli la companyia Ramona Mestres donant-nos per lo menys quatre representacions per setmana amb aquella cura que sap ferho, i presentant plats escullits entre els que ultimament hem pogut deleitar-nos amb el formós «Foc Nou» de l'Iglesias i aquella immortal «Dida» d'En Frederic Soler (Pitarra), per cert intims amics nostres, avui i per n'olts anys del primer, i del segon fins als darrers instants en que la Patria degué ficarli l'hora de la seva immortalitat.

Doncs be, ja veuen si aquí a Sant Hilari, els que no hi han si-

gut, si han pogut passar be l'estona els que s'hi han trovat. I això que no els dicres del mestre Llorens Carbonell element de primer ordre que's desviu pera acontentar la colonia, executant diferents programes!

Nosaltres al mestre Carbonell no li hem de fer el reclam, per que ell ja te el cartell fet anys ha, i nosaltres no podriem afegirli mes gloria, que la de fer constar, que sempre l'havem vist amotllat a les circumstancies. L'havem admirat a ciutat dirigint grans masas corals, aixis enfront de diferents Orfeons, com en els endintres del gran teatre Liceo.

Aquí tambe improvisant els cantaires entré senyoretetes i joves de la colonia. Aquest dia, per no anar mes lluny, el varem sorprendrer al piano voltat per tot aquest bellissim element estiuenc i dali que tornemhi, ensinestrant-los en la interpretació de una pessa musical que si be no es cap fragment del «Tanhauser» o del «Parsifal», en cambi te un caire estiuenc que's el que a nosaltres ens interessa. Figurinse, se titula *El vestit d'En Pascual*. El titol sol ja es una revelació, i per que no pateixin buscant-ne la lletra, doncs han vingut ja molts a demanar-nos-la per apendre-la; aquí va:

*
*
El meu xicot vestit, n'es tan original
que no té igual; i crida l'atenció;

per contemplar-lo, tothom surt al [balcó
per que En Pascual fa sensació.
Va amb pantalons color de molsa,
porta botins extravagants,
i un bastó de canya dolça
i un sobretodo amb farbalans.

REFRÁ

Elásticos blaus, subjectats amb [candaos
porta el meu enamorat,
i el barret de costat de color verd
qu'es lo que'm perd;
i en porta un geccatarric, catarrec
un gec d'astracan pelut
ribetat de vellut,
i a l'ermilla dúsigrons; per botons
En Pascual es un jove original
[com cal.

Això es la lletra, la música ja l'apendrán per que dintre poc la cantarán per tot arreu. Aquí es un deliri. La frase musical *catarric, catarrec, un gec* etc., es tot un poema. Nosaltres hi fem maravellas.

Per aixó val a dirho, al unisono i per una vintena de Pilars Alonsos i altres tants Sagis-Barbas, es d'un efecte indescripuible i aixó sols s'aconsegueix venint a Sant Hilari. Si se'n determinan els convidem a un vas d'aigua picant, i si aixó d'*El vestit d'En Pascual* els agrada, a tota l'ora que vulguin. els en cantarém un rengle.

EL SIMBOL

Sant Hilari, visió joiosa de salut.

Em demanen unes ratlles. Acepto reconegut l'invitació. Dec al incansable i meritíssim publicista senyor Ximeno Planas atencions literàries d'aquelles que mai s'oblidan, de quant dirigia «El Teatre Regional» a Barcelona.

Em correspon ratificar-li, en primer lloc, la meua consecuent amistat, no extinguida durant vinticinque anys i mantinguda en aquest quart de segle de residència a Cuba; i en segon lloc, m'es grat tributar-li al poètic Sant Hilari, el poble de natural bellesa, l'homenaje del foraster.

Sant Hilari, es una població sanatori, es ben cert, pero no se n'hi veu cap aquí de malalt. No impressiona a Sant Hilari la vista dels tullits, dels coixos dels que son portats en coixets, ni dels vençuts per les malalties. Aquí es fa una vida estiuenca, mixta de Balneari. El Balneari no's veu. Si's vol ni si va. Pujan l'aigua...

¡L'aigua! Es la plena, la forta, l'única actualitat palpitant! La meravellosa aigua.

—Que bona! que agradable! Quants gots n'ha pres?—Jo quatre,—es el constant interrogatori.

—Jo sis... Tres al dematí i tres a la tarda de la *Font Picant*; i tants com vulgui de la *Font Vella*. Se compte de qui va pendren hasta vintiu gots...

Aquí un es presoner dels encants dels cims i de les boscuries, de les frondositats de tells i de les fonts, del blau del cel i de la gracilitat de la montanya. Estem a la regioneta de claror mes propera al cel. Hi sentim la frescor dels boscos, de las fonts i de las valls.

Sant Hilari es una visió joyosa de salut, de benestar, de l'humil tendre poble netament català que matissa las grans montanyas catalanas, testimonis de grandiositat i de bellesa geogràfica i poèti-

ca indiscutibles...

Sobre tot, molta pau, salut, tonificació i bellesa.

M'ha satisfet trová a un bon número de Catalans de Cuba: Pajés, Mas, Pradera, Colomer, Bassas, Lloveras i cent mes. Anyalment d'aquelles terres llunyanes n'arriban caravanas de familias a Sant Hilari i no sols's restauran de lo que aquell marvellós clima's ha desgastat sinó que venen al cor de Catalunya a aspirarla, a saturarse, a viurerla tota Catalunya.

Hilarienchs, cultiveu lo vostre jardí d'amorositat i de delicadesa i obliguen als que hostatjau a que no s'oblidin «del sentit de la mida»—un séptim sentit—i que a la *Font Picant* no tingui que ferho tot l'aigua, i... En fi, que mai, mai sigui morta la gallina dels ous d'or.

Ah, Font Vella, Font Vella, font de salut i de poesia màgica.

Jo no se perque a l'entrar a Sant Hilari s'hi entra ab alegria i ab fe i s'aspira la fragancia dels seus tells i's busca la sombra dels Castanyers ab anels de satisfacció.

—Anem a passejar l'aigua—em diu un enamorat de Sant Hilari, anomenat Josep Sabater, de Figueres i entusiasta del Artesà artista En Francisco Parnau de qui en parlarem un altre dia.

—Anem—li responc.

I el passejar l'aigua es una excursió al Castell de Monsolís, al Nen de Praga, a les fonts, al bosc a Sant Miquel de las Formigas, d'ahont es descubreixen sorprendents panoramas.

CARLES MARTI

Mohiment de forasters

Es aquesta una secció que anys enrera varem crear en *L'Estiuada*, periodic hilarienc de bella recordança. L'èxit que assolí el donar conte de las entrades de forasters, quinas notícias arribavan fins a nosaltres ens determinaren al fundar *Lliroia* continuar aques-

ta important estadística, com aixis poden veure nostres llegidors. Te una importancia capital pera Sant Hilari, doncs, per ella, pot demostrarse que aquesta vila estiuenca no te pariona enlloc mes. Per aixó hauria de secundarnos tothom, el foraster depositant la seva tarjeta al Lussó que per aquest objecte te establert a la fassana de «La Modernista», els hotels afavorint-los amb la llista setmanal de les seves entrades, i les cases particulars amb la nota dels seus hostatjats. Sabem que fora d'aquí causa sorpresa al llegir las llargas llistas que portem publicades, doncs, precisa fer constar, que aquestas, no arriban a representar ni una décima del verdader nombre d'hostes que venen a Sant Hilari, que rara vegada ens vegem secundats per quins deurian ferho, i son adquirits els noms per el nostre propi esforç. Aire, doncs, Hotels, Casas amb dispesers, Estiuhejants mateixos, ajudeunos en aquest treball pensant qu'es en honor de la vila de Sant Hilari.

Desde el nombre passat hem tingut el gust de tenir noticia de las següents arribadas: D. Josep Viella Camplonc, D. Fermí Collserás, D. Avelí Pons Riera, Srs. D. Frederich Font Torralbas, D.ª Amparo Nadal de Font i filla (Vilanova i Geltrú), D. Francisco Bernadás Lloa, D.ª Antonia Roca de Bernadás i Sta. Conchita Roca Argelés, D. Marian Pelfort Roure i filla (Valencia), D.ª Remei Font Sarriera (Girona), D. Felip Arguèll Vivó (Madrid), D.ª Maria Cot de Beltrana (Tortosa), D. Just Celmo i Sra. Familia Parera, Don Antoni Dalmau i familia, Don Adolfo Artal i Sra. Familia Aguilar, D. Ramon Casajuana i Sra. Familia Catasús, Sra. Vda. Mondó i familia, D. Joan Romá, Don Rosent Pasqual, D. Segin cu Boix, D. Josep Sans, D. Pere de Ortés, D. Lluís Comas, Sr. Vargas Vila, D. Josep Ferran, D. Josep Arrugueta i Maná, D. Ramón Cusidó,

D. Cristobal Massamet, D. Antoni Riera, D. Miguel Morera, Don Joan Gelats, D. Joan Brau, Don Pere Rovira, D. Lluís Balta, Don Esteve Trullàs, D. Vicens Vilalta, D. Joan Vilaplana, D.ª Paz Pipo, D. Josep Sabater, D. Pere Cendra, D. Joan Palau, D. Josep Freixedas i Sra. D. Mauricio Orriols i Sra. Sra. Palau Vda. Miró i família, D. Manuel Casany, D. Cristobal Viñas, Sr. Vargas Vila, D.ª Amalia Vahamonde, D.ª Dolores Gelabert Vda. Forn i família, D. Josep Sabater i Sra. D. Joaquim de Paladella, D. Miguel Jové, D. Joan Soler y Sra. D. Josep Carreras, D. Mariano Gras, D. Arsenio Guasch, D. Lluís Viñas, D. Francisco Suaña i Sra. D. Ignasi Suaña, D. Vicens Llovera, D. Antoni Vaya i Sra. D. Josep Oltra, Sra. Mitrell i Filla, D. Celedonio Puigdellivos, D. Vicens Peralta.

A tots se'ls desitja bona estada, i que'ns dispensin els de las omisions involuntaries motivades per els motius indicats més amunt agra-hintlos que'ns ajudin a evitarles.

Fieu-vos dels Metges

L'altre dia'm vaig sentir un dolor extraordinari; no se com em va venir pro, vaig pensar:— Are si que hauré d'anà a Sant Hilari. —Quina ganga!—vaig pensar; jo que no hi volia anar sense causa, are, per fi, veure'ls bons amics d'alli que ja'm deuen esperar. Vaig cridar corrents el metge qui al punt vingué a visitar-me i molt atent va escoltar-me el cor, els pulmons, el fetge, i... tot, tot va rebregar-me. L'home, aixis me va parlar després d'un exàmen fort: —No sento res.— Està clar, entre mi vareig pensar que te de sentir si es sort. Per fi'm va dir:— A vosté are lo que li convé

es anar-se-n a Cestona; allà hi ha una aigua molt bona i s'hi posará molt be. A l'endemá, un nou doló al clatell em vaig sentir i ell digué:—Ha cambiat aixó, a Espluga de Francolí vagi, i es posará bo. Dos dies després:— Ai... ui no'm puc alçar... que tindré? torna'l metge i em diu:—Rè, vagi a Caldes de Mombui, pendre aquells bany li convé. A l'andemá un nou torment; una gran taca rodona em surt el cos i:—Prenent les aigues de Vallfogona, em diu, curará al moment. Un altre dia s'em posa el ventre gros, tot inflat com si hi tingués una nosa i em va di:—El mes acertat es que vagi a Panticosa. Un altre dia'm va di que anés a Sant Sebastian... a Sardanyola... a Vichy... vaig creurer que l'home a mi ja se m'estava rifant. Per fi'm vareig decidir a dir-li:—Doctor Macari, qui'n mal jo tinc de tenir perquè vosté'm puga dir que m'en vagi a Sant Hilari.

JOSEP ASMARATS

Del meu carnet de viatge

A l'home qui d'humor fa gala el bon amic *Pepito Sala*.

Vella, ennegrida, airejada pel garbí s'aixeca a la serralada la masia benhaurada que n'alegra el meu camí Es la casa solitària que en mon cor, forvorosa, la pregària, a l'ànima visionària li evoca el més bell record. N'és ón la Naturalesa hi ha abocat el dò de la esplendidesa, amb la vinya, quan la encesa el picapoll més daurat.

Oberta la seva porta n'ha sigut i, la mar que n'acouhorta, amb la encaixada més forta ha respost al meu salud.

A la segona paraula, se m'ha ofert un cap de la llarga taula del menjadó, ón com a l'aula, del consells el veig cobert. Ja refet, sentint-me lliure, del bon grat d'aquell expressiu dolç viure m'ha encomenat el somriure que encara avui m'he deixat!!
SALVADOR BORRUT I SOLER

El tren ha mort un home!

Ni'ls crits del guardabarrera ni'ls del maquinista hi valgueren res. Arribá el tren, y agafant com una palla aquell home qu estava al mitj de la via, el tombá, arrossegá, capgirá, passaren las rodas pel seu coll, y allá quedá un munt de carn, com á final de la historia del infelís pastor en la plenitut de la seva vida.

Quedá son cap separat del tronch, y ajagut d'un costat semblava que reposés tranquilament damunt del coixí de sorra que terraplenava la via.

L'accident ocorregué sens poderlo evitar ningú.

El guardabarrera, cumplint ab son deber, formara cuydadós al pas del del tren. Sols un pastor ab un ramat de cabras, á l'altra banda del camí esperava que pasés aquell ràpit convoy de carruatges. Al entrar el tren al desmunt, xiulá com de costum la máquina. Ab aquell tò estrident s'esvararen unas quantas cabras del remat pujant dalt la via. El pastor temerós del perill que corrian aquells animals quina custodia li confiaren, intentá ferlos posar á lloch segur. Ho conseguí, mes... el tren l'arreglegá á n'ell. Allí quedá sens vida. Las cabras sense l'guia prosseguiren després son camí cap al corral.

Diu, qui las vegé, que anava avançant pausadament, pero sense fer cas de las herbas dels marges vòrers, com si tinguessin coneixement del mal que deixavan radera.

Vareig veure la víctima, y'l quadro que oferia era horripilant. El cap al mitj de la via, y cinch metres més enllà jeya el cos en un bassal de sanch, estirat, ab un braç sota l'espatlla, plé de feridas. Una d'ellas li tragué just el cor enfora mostrantlo demunt la torrada pell del seu pit.

Diu que aquell home no era del país. Qu'encara no feia mitj any que havia vingut. Se sabia que tenia dugas fillas servint de criades a la capital. Tothom qui'l tractà se l'estimava. Era molt obligat, i mai donà un rés que dir. Un dia li preguntaren per son estat i digué que era casat.—¿I donchs, ahont teniu la dona?—!Qué sé jo!—¿Que no llaurava gaire drèt?—No massa; hauria tingut de castigarla molt, i per no fer-ho vaig estimarme més deixarla.

¡Qui sab si aquell cor visqué encongít tota la vida pels sufriments, i sols al arrencarli del pit trová en aquest mon verdadera pau i calma!

¡Pobre pastor! Encara'm sembla que'l veig al endemà a la sala de autopsia del cementiri de la vila. Aquell cos colpejat, el cor de un tó vermell morat damunt la pell morena del pit, i el cap, ¡aquell cap de guillotina! ab son cabell gris, las dúas feridas del front i aquells dos ulls oberts que semblavan mirarme fixament mentres el doctor el tenia suspés per una aurella.

¡Qui hagués pogut anar destriant punt per punt tota la historia d'aquell home, escriurerla, comentarla o compondren una elegia ben tendre! No pogué ser, no s'en recullí gaire cosa més que'ls detalls d'una mort tant violenta. Qui sab! potser seria tant trista i sens recompensa final que val mes condensarla ab lo plany que duya en

si la nova que s'aná escampant per la vila.

—¿Qué no ho sabéu?

—¡¡...!!

—¡¡El tren ha mort un home!!

J. XIMENO PLANAS

Lluhernas

Enrahona, llibre, enrahona
ab las llenguas de paper
de generacions passadas,
de temps que nò serán més.

¡Quin bò que m'adona llegirte!

¡Còm elabora el cervell

tas atapahidas lletras

tornantlas en pensaments!

Tú, ets més qu'un volúm, ets

(l'ànima

d'un cos que en terra's podreix,

mentre que tú encare suras

de la vida en las corrents.

Sortilegi incomprendible,

emuleto sorprendent,

avassallador conjuri

que ma fantasia encens,

enrahona, sí, enrahona

depressa, depressa, més,

que la vida es curta, curta,

y ¡tinch fam de sapiguer!

Ta encisadora paraula

tots els sentits m'absorveix,

veig els pahisos que pintas,

sento tot lo que tú sents

y conèch tos personatjes

casi més que á mi mateix.

Enrahona, llibre, enrahona

sense pará, eternament.

¡Qué més al mon jo voldria

que tancar l'esperit meu

dintre un llibre, ab l'esperansa

de que en els temps veniders

de mon pás demunt la terra

un sol home'n tinga esment!

MANEL MARINEL-LO

Llevors divines

Bell sembrador de les mans

[marfilines,

les multituts venen a Tu,

[afamades,

i per la fam en tens llevors

[divines,

i amb la sang del teu cor venen

[regades

Dòcil amor que'l noble cos

[inclines

remous les terres per a mellois

[sembrades

roselles ens daràs—fiors sense

[espines—

i les espigues d'or a grans

[feixades.

Home afanyós en el bregar pels

[homes,

amorosint de tes suors la terra,

fins a deixar la feina del tot llestat.

Als teus sen brats, quin

[respirar-hi a tomes...

Veniu cap a la vall, gent de la

[serra

—els camps ja son en flor—a

[la gran festa.

B. SAGRERA

Origen de la pedra llarga

(Humorada)

Un dia ja fa molts anys
hi havia amb aquest paranys,
una nina encantadora,
era llarga, seductora
pro plena de desenganys.

L'aigua del ferro prenia,
i després parlar solia
tot menjant nissos de frare,
de la seva pobra mare
que morí de l'ictericia.

Un jorn fou que un vell galant
que prenia aigua picant
de la font número tres,
parlar amb ella volgués
i ella el va anar escoltant.

Li explicá una historia trista
tot dient qu'era rentista,
qu'els seus pares van morir,
qu'ell era molt rich en fi
i amb els diners a la vista.

Varen tenir relacions
fent tots dos sols excursions,
anant la feliç parella
de can Roca a la Font Vella
i voltant pels seus contorns.

Mes un dia trist fatal
volgué el grandíssim trapella
li pregá de tal manera,
que a la font de la Noguera
la va portar de parella.

Begueren aigua, menjaren
Xocolate i un llonguet,
i un cop ja llesta la set
cap a casa s'entornaren.

Al encreuament del camí
de Praga i la carretera,
tot parlant amb gran fat-lera
l'auto van veurer venir.

Ell fa un crit, queda esglayát,
la doncella enamorada
també quedá cór-glasada
i l'aimant fuig esverát.

Dins d'aquell auto venia
la dona i fills que tenia.
L'aimant que també mentia,
el doncell enamorat.

Un pajés que va pasar
a la nina va mirar
dient-li amb tristesa amarga,
serás tu la pedra llarga
i de pedra es va quedar.

Aquesta es l'història trista
veritat o no veritat,
a mi aixís me l'han contát
la pedra tot-hom la vista.

XARABA

Cançonetes de la mar

Llevantines

I

Sé una cortineta blanca
ran la mar i en carré estret
que al darrera mai hi manca
una noia fent ganxet.

Quan arriba una barqueta,
—bell encís del retornar—
s'alsa un xic lo cortineta
amb un tendre sospirar.

I quan és la que ella espera
la finestra obra riallera,
volia fá el mocador,
va enrenou la clavellina
i a la platja s'encamina
duent un ram per l'aimador.

JOSEP PUJADAS I TRUCH

Gran garage, que acaba de inaugurarse a Sant Hilari situat a la carretera de Vich, proxím a la Plassa del Doctor Grivolosa i de la nova Font del Sirer.

Noves

Havem rebut el cartell anunciador dels Jocs Florals de Masnou Any II. Quina festa tindrà lloc el dia 3 del proxím Setembre.

Són 24 els premis que se ofereixen amb variació de temes. El tenim a la disposició dels que pugui interessar-los.

Formen el jurat: Ramon Suriñach Senties, *President*; Claudi Planas i Font; Jacint Laporta; Ignasi de L. Ribera i Rovira, *Vocals*; Josep Pujadas Truch, *Secretari*.

Es trova estiuejant aquí el popular novelista Vargas Vila.

Tenim el gust d'innovar als que se'ns han apropat interessant-se per l'estat del amic Joan Camprodón víctima del accident de que donàrem compte al nombre passat, que ja ha entrat en franca millora desapareixent el perill de la major desgracia que creguerem al primer moment.

Degut el mal estat, i de les piquescondicions que reuneix l'actual escorxadó, nostre ajuntament ha comprat uns terrenys al costat del actual per construirhi

un de nou i adaptat a les condicions modernes.

Sembla que a no trigar el municipi té el proposit de construir dos *safreigs* públics a les extremitats de la vila.

A «La Modernista» s'admeten encàrrecs pera localitats al Concert que l'Orfeó Vigatà, donarà el dia 20 al «Teatre Tívoli». Tenint present la poca cabuda que té el local pera aquest acte precisa que amb temps se previnguin els que vulgan contribuirhi a fi de no quedar-se sense.

Dijous últim, a la Font Vella hi hagué un dels célebres Apats Vergés, que, com tots els seus no cal dir que'l bon acert dels plats que's serviren, i l'alegria de tots els que honraren la taula acreditaren la marca de bon paladar i del mes bon humor.

HILARIENCA

Referint-se a una dona que va morir:

—L'última vegada que la vaig veure, ja me la vaig mirar molt difunta...

X.

:-: Subscripció PRO-CAMPANAR :-:

(Continuació de la dels nombres 2, 3 i 4)

Rnd. Josep Augó, ex-Rector de Sant Hilari	25.	D. Jaume Parareda	20.	D. Ramon Creus	10.
D. Isidre Roca	1.	D. Ramon Molas	3.	D. N. G. de Barcelona	34.
D. Joan Malián del «Viñets»	2.	D. Jaume Donadeu	8.	Un foraster del Juliol	10.
D. Joan Taberner «Villaret vell»	5.	D. Josep Timoneda	50.	D. Josep Fàbregas	1.
D. Josep Danés «Venet»	10.	D. ^a Maria Duràn Vda de Solanells	100.	D. ^a Mercé Cunillera	25.
D. ^a Vicenta Sastre	1.	D. Anton Escursell i Marssá	5.	D. Ramon Fauria	1.
D. Jaume Massaneda	50.	D. Jordi Bancells	25.	D. J. B. i B. V.	2.
D. Marin Ripoll	1.	D. Pere Vilaíta Verdaguer	3.	D. Joan Busquets	10.
D. Salvàdor Collell Gambada	5.	D. Josep Gol	1.	D. Isidre Miquel Andreu	5.
D. Narcís Boada (2 jornals carreta,	50.	D. Jaume Suñé	1.	D. Ramon Bosch	50.
D. ^a Dolors Vila de Recarens	15.	D. ^a D. C. vidua de B. i filla	250.	D. Francisco Picañol	50.
D. Joan Pagés	10.	D. Josep M. ^a Iglesias	50.	D. Llorens Suñé	25.
D. Josep Carreras Comas	5.	D. ^a Dolors Oliva vidua de Ribot	2.000.	D. A Puig	25.
D. ^a Marina Rosselló, Vda. de Fuguet	25.	D. Tomàs de Cendra	50.	D. Martí Colell	10.
D. Salvador Busquets i Funtal	5.	D. Joaquim Morera «Molí Roquer»	25.	D. Climent Verdaguer i familia	25.
D. Joan Güell (2 jornals de carreta)	50.	D. Felix Andreu	6.	D. Francisco Buxó (2. ^a entrega)	500.
Dtor. Manel Plana	75.	D. Salvador Dalmé	1.	D. ^a Filomena Bover	6.
D. ^a Carme Corbera Vda. de Casas	25.	D. Ramon Miquel	1.	D. Joan Soler i Juan Familia Santamaria (2. ^a entrega)	100.
Una Zeladora Apostolat Oració d'aquesta	25.	D. ^a Carme Clapés	2.	D. P. P. i C.	100.
D. Isidre Venedas	100.	D. ^a Maria Gubern	2.	D. Josep Torrent i Cristià	8'50.
D. J. C. i M.	10.	Les germanes Josepa i Lourdes Huix	4.	D. Anton Vila	5.
D. Isidre Camprodón	50.	D. Miquel Pagés	1.	D. ^a Amelia de Castañer	5.
		D. Lluís Martorell	5.	Mn. Joan Xandri (2. ^a entrega)	25.
		D. ^a Teresa Cassó de Serras	5.	D. C. P.	5.
		D. Ramon Solé	1.	Srta. A. C.	2.
		D. Josep Rossell (2. ^a vegada)	7.		

El pressupost del projecte es de 30.000 ptes. Actualment al tancar aquesta el recautat és de 20 077'50.
 Confiant que amb l'ajut de tothom arribarà a cubrir-se aviat, l'obra en construcció està acabant-se.
 El pròxim dia 20 d'Agost, es la diada senyalada per celebrar-ho amb Grans Festes Extraordinaries.
 Dirigeixint-se els donatius, a

LA MODERNISTA de J. XIMENO PLANAS

N. de la I. — A causa del conflicte de Correus, nos ha sigut possible comunicar-nos amb la

Direcció del periodice, lo que fa que'l present nombre resulti quel com incomplet.

Per tot lo qual, demanen a tots indulgencia en la compaginació del mateix.

Hostalrich - St. Hilari

SERVEI D'AUTOMOVILS

EMPRESA SOLER

Omnibus, turismes de lloguer

Despatx de Bitllets a BARCELONA

Centre Localitats, Plaça de Catalunya 9.—Sombreteria Buxadé, Princesa 7.—Corseteria, Plaça Santa Ana, 4.

PREUS: Anada i tornada 10 Pessetes

Colmado i Dulceria de Manel Planas

Gran existencia en tota classe de Comestibles i Bomboneria a preus reduidíssims.

Creació del tan renombrat Postre

BARRETETS

GRAN HOTEL *España*

baix la direcció de

D. MIQUEL MARTÍ

Acreditadíssim ESTABLIMENT

Gran Café UNIO (Antic Café Xicus)

TEMPORADA D'ESTIU 1922

Grans funcions de Titelles - Sessions de Cine - Llufts i selectes Balls - Saló de Billars, Tresillo

Gran Cassino TIVOLI

Funcions de TERTRE
baix direcció de la Companyia
Còmica-Dramàtica
Ramona Mestres.

Programa de funcions vinents

Diumenge: «La Xacolatereta». — Dimarts: «Gent d'Ara». — Dijous: «Es mi hombre».

Dissabte: «La bona gent».

Granja Calm

LLET PURA

Especialitat amb mantega

Despatx a Cà l'ENRIC

se serveix a domicili

Ramón Torrent i fill - Regader
de St. Hilari Sacalm
: a Barcelona :

A Barcelona: Plaça Comercial, 10 i Princesa, 34, Agencia Puig.—A Sant Hilari: Carrer d'Arbucies, 1 al costat de can Ximeno i carrer Rectoria, 1.

Es portan botelles d'aigua picant a domicili. | Es ven Fruita i Peix fresc

Goigs humorístics a Sant

Hilari per J. Asmarats De-

manintse a

LA MODERNISTA

PREU: 10 etc.

Hispano Hilariencia

Empresa d'Automòvils

De Breda a St. Hilari, anada i tornada, preu 10 pessetes.

Serveis establerts: De St. Hilari a Vich i viceversa, cada dissabte. De St. Hilari a Sta. Coloma, cada di lluns.—Tots els dies matí i tarda servei a la **Font Picant**.

Per l'horari, despatx de bitllets i d'altres informes demanar a l'administració i garatge de la

Hispano Hilariencia

Carrer de Valls, 1.—BARCELONA, Despatx Central de la Companyia dels Ferro-Carrils M. Z. A. Gran Via 573.

HOTEL SUIS

DE

Francese   **Picañol**

últimament reformat : Habi-
tacions amb aigua corrent :
:-: Bany, etz. etz. :-:

Obert a partir del
dia 1 de Juny.

LLUIS SERRAS

Forn de Pa - Comesti-
bles - Porc fresc dos
: cops a la setmana :

Casa de les LLARGONICES**Salvador Noguera**

Gravalosa, 2

Francesc Trias

TEULAS I TORPEDOS

SANTA COLOMA DE FARNÉS

Per encàrrecs a Sant Hilari a

LA MODERNISTA

Per endur-se'n un bon re-
cord fer-se retratar per

EN LLUIS XIMENO

radò a LA MODERNISTA

ESTIUEJANTS

Preneu a diari la llet de la va-
queria del Carrer de Vich, 3

casa AMADEU**COMPRIN****L'Auca d'Un foraste-
ro en Sant Hilario**

Novetat única Record sens igual

PREU 1'50

- Tots els exemplars portan un obsequi -

EDEN CONCERT**MUSIC-HALLS** de primer ordre

Carrer Nou, 12

Teléfon, 3.332

BARCELONA

La Bona SombraCabaret Modern
Dancing Seguit

Carrer, Ginjol, 3

BARCELONA

- Aigües de Sant Hilari -

Infalibles contra el MAL DE PEDRA, càlculs en el fetge, diabetes,
gota, dispepsia, gastralgia, anèmia, clorosis, etz. etz.

Premiades en les exposicions de Madrid, Barcelona, París, Niça, Francfort,
:-: Buenos Aires, etz. etz. :-:

Per la venda :dirigir-se: Dtor. Andreu, Rbla. Catalunya, 66. Apartat Correus, 146. Barcelona